

วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๘๕

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าคลองเก่า ในท้องที่ตำบลปากคลอง
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่า
คุ้มครอง พุทธศักราช ๒๔๘๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. พิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๔

โดยที่เห็นสมควรกำหนดป่าคลองเก่า ในท้องที่ตำบลปากคลอง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าคุ้มครอง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดป่าคลองเก่า ในท้องที่ตำบลปากคลอง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าคลองเก่า ในท้องที่ตำบลปากคลอง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายในเขตที่ตั้งปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นป่าคุ้มครอง

วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๘๗

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี